

Що таке істина? - Номер два

Не запечатуй слів пророцтва цієї книги

Jeff Pippenger

2023-09-05

Було показано, що історія від 11 серпня 1840 року до 22 жовтня 1844 року — це історія, представлена сімома громами, які були запечатані аж до моменту безпосередньо перед закриттям часу випробування. У цій статті я почну з огляду деяких наших висновків щодо символізму семи громів. Ми подаємо ці істини, накладаючи історичні лінії одну на одну. Є чотири пророчі віхи від 11 серпня 1840 року до 22 жовтня 1844 року включно: посилення першої ангельської вістки, перше розчарування, Опівнічний крик та Велике розчарування.

11 серпня 1840 року мало прообраз у Мойсея біля палаючого куща. Перше розчарування навесні 1844 року мало прообраз у дружині Мойсея, Ціппорі, коли вона зі смутком і страхом обрізала їхнього сина. Опівнічний клич, що розпочався на табірному зібранні в Ексетері з 12 по 17 серпня, мав прообраз у прибутті Мойсея до Єгипту та його першому попередженні про смерть єгипетських первістків. Велике розчарування 22 жовтня 1844 року мало прообраз у євреїв біля Червоного моря.

У часи царя Давида 11 серпня 1840 року було типологічно представлено поверненням ковчега Божого філістимлянами. Перше розчарування навесні 1844 року було типологічно представлене тим, як Оза доторкнувся до ковчега Божого. Опівнічний крик, що розпочався на таборових зборах в Ексетері 12–17 серпня, був типологічно представлений тим, як Давид приніс ковчег до Єрусалима. Велике розчарування 22 жовтня 1844 року було типологічно представлене дружиною Давида Міхаль, яка зневажила Давида за те, що він увійшов до Єрусалима з ковчегом.

11 серпня 1840 року мало свій прообраз у хрещенні Христа. Перше розчарування навесні 1844 року мало свій прообраз у розчаруванні від смерті Лазаря. Опівнічний крик, що розпочався на таборовому зібранні в Ексетері з 12 по 17 серпня, мав свій прообраз в урочистому в'їзді Христа в Єрусалим. Велике розчарування 22 жовтня 1844 року мало свій прообраз у розчаруванні, пов'язаному з хрестом.

Ми зазначили, що ці чотири віхи становлять лише частину повної структури будь-якого реформаторського руху. Ми визначаємо ці чотири віхи як свідків історії, що почалася 11 вересня 2001 року. Однією з пророчих характеристик кожної з чотирьох ліній є те, що віхи в кожній лінії мають одну й ту саму тему.

Для Мойсея всі чотири віхи стосувалися Божого діла укладення завіту з обраним народом у виконання пророцтва Авраама. У лінії реформ царя Давида всі чотири віхи були пов'язані з ковчегом Божим. У лінії Христа всі чотири віхи були пов'язані зі смертю й воскресінням.

11 серпня 1840 року стало підтвердженням принципу «день за рік». Перше розчарування навесні 1844 року було спричинене невдалим застосуванням принципу «день за рік». Звістка Самуеля Сноу про «опівнічний крик» була виправленням і вдосконаленням невдалого застосування принципу «день за рік». Виправлена звістка ґрунтувалася на принципі «день за рік» і сповнилася 22 жовтня 1844 року. Усі чотири віхи вказують на принцип «день за рік».

Сестра Вайт повідомляє нам, що сім громів представляють події, які відбулися під час послань першого і другого ангелів; але вона навчає, що сім громів також представляють "майбутні події, які будуть відкриті у своєму порядку." Сім громів представляють чотири пророчі події, що почалися 11 серпня 1840 року і закінчилися 22 жовтня 1844 року, і ті чотири віхи будуть повторені в нашій історії в тому самому порядку.

11 серпня 1840 року стало прообразом 11 вересня 2001 року, і обидві ці дати пов'язані з ісламом, тим самим поєднуючи початок адвентизму з його кінцем. І 11 серпня 1840 року, і 11 вересня 2001 року були підтвердженням основного пророчого правила в їхніх відповідних історіях.

11 вересня 2001 року зійшов ангел з вісімнадцятого розділу Книги Об'явлення, а 11 серпня 1840 року зійшов ангел з десятого розділу Книги Об'явлення. Перше розчарування Future for America стосувалося невдалого передбачення щодо ісламу 18 липня 2020 року. Звістка, яка відкривається, як і Опівнічний клич в Ексетері влітку 1844 року, є виправленням раніше даного невдалого передбачення. Для міллеритів це виправлення стосувалося раніше невдалого застосування принципу «день за рік», що визначав 1843 рік як час повернення Господа. Сьогодні виправлення, яке представляє міллеритська звістка Опівнічного кличу, має бути віхою, що представляє іслам, як це робили дві попередні віхи. Виправлення, прообразом якого була праця Самуеля Сноу, полягало не в тому, щоб відкинути попереднє невдале передбачення, а в тому, щоб уточнити передбачення, яке раніше зазнало невдачі.

Розчаровані побачили зі Святого Письма, що вони перебували в часі зволікання і що їм слід терпеливо чекати сповнення видіння. Ті самі докази, які спонукали їх очікувати свого Господа 1843 року, спонукали їх очікувати Його 1844 року. Ранні твори, 247.

Сьогодні послання, прообразом якого є послання, що вийшло з табірної зібрання в Ексетері, стане довершенням попереднього невдалого передбачення. Велике розчарування в історії міллеритів представляє велике розчарування, яке відбудеться під час недільного закону, але воно буде в контексті передбачення про іслам. Послання Самуеля Сноу було визначенням точної дати. Це була правильна дата, але неправильна подія. Сьогоднішнє послання, представлене посланням Сноу, буде посланням про іслам, яке є довершенням послання, що зазнало невдачі під час першого розчарування 18 липня 2020 року.

Тепер не йдеться про жодні терміни чи дати, бо від 22 жовтня 1844 року визначення часу більше не має бути частиною Божого пророчого послання.

«Господь показав мені, що вістка третього ангела має йти й бути проголошена розсіяним дітям Господнім, і що їй не слід прив'язувати до часу; бо час ніколи більше не буде

випробуванням. Я бачила, що деякі впадали у хибне збудження, яке виникало від проповідування часу; що вістка третього ангела сильніша за час. Я бачила, що ця вістка може стояти на власному підмурку, що їй не потрібен час, щоб її зміцнити, і що вона піде в могутній силі, виконає свою працю і буде скорочена в праведності». Досвід і видіння, 48, 49.

Четверта віха нашої історії має бути недільним законом, бо священні історії всіх реформаторських ліній, складені разом лінія на лінію, у поєднанні з натхненним коментарем до цих історій через Духа пророцтва, переконливо свідчать, що недільний закон є четвертою віхою після того, як у нашій історії сходиться могутній ангел. Четверта віха в історії семи громів, які є «майбутніми подіями, що будуть відкриті у своєму порядку», має бути пов'язана з ісламом, виходячи з того факту, що одна й та сама тема завжди існує в тих самих чотирьох віхах у кожному реформаторському русі.

Іслам буде частиною пророчих подій під час недільного закону ще з однієї причини. Ісус, Лев із племені Юди, особливо виділив історію цих чотирьох подій і визначив їх як самостійний символ. Цей символ — сім громів. У кожному реформаторському русі є інші віхи, що існують як до, так і після чотирьох віх, які Лев із племені Юди означає як сім громів. У межах цього символу перша віха символічної історії, що містить ці чотири віхи, означала напад ісламу на Сполучені Штати 11 вересня 2001 року. Той факт, що Альфа й Омега ототожнюють кінець із початком, вказує на іслам у подіях недільного закону, адже перша з тих чотирьох віх була нападом ісламу 11 вересня 2001 року, отже четверта й остання віха також має бути нападом ісламу на Сполучені Штати.

Цілком можливо, що недільний закон є ще однією атакою ісламу на місто Нью-Йорк, і це відповідало б кінцю, який визначається початком, але щонайменше це буде атака ісламу, як було передбачено 18 липня 2020 року.

Ми також зазначили, що Альфа й Омега приховали історію всередині тих чотирьох історій. Насправді ця прихована внутрішня історія є основним одкровенням, яке нині виводиться на світ у зв'язку з повелінням «не запечатауй слів пророцтва книги Об'явлення». Цю приховану внутрішню історію розпізнаємо, коли бачимо, що в межах чотирьох віх, представлених сімома громами, є період, який починається розчаруванням і закінчується розчаруванням. Від приходу другого ангела до приходу третього в історії міллеритів — це окрема історія, яка сама по собі є символом. Вона починається з ангельської вістки, яку потрібно з'їсти, що позначає час зволікання в притчі про десять дів. Потім вона визначає Опівнічний крик, який також є вісткою, яку потрібно з'їсти, і приводить до приходу третьої вістки, яку потрібно з'їсти.

Прихована внутрішня лінія в межах лінії семи громів пророчо підтверджується не лише початком, що символізує розчарування, і приходом ангела та посланням із наказом їсти, яке потім повторюється під час великого розчарування, але також «істиною».

Єврейське слово «*emet*», яке перекладається як «істина» у Старому Завіті, було створене чудовим мовознавцем шляхом використання першої літери єврейської абетки, за якою йде

тринадцята літера абетки, а потім завершення останньою літерою абетки, щоб утворити слово, перекладене як істина. Ми показали, що ці літери символізують принцип правила першої згадки, принцип, що визначає кінець із початку. Перша літера — «альфа». Середня літера — тринадцята літера єврейської абетки і символізує бунт. Остання літера — остання, кінець, «омега». Ми показали, що ці три літери символізують три кроки вічного Євангелія, підтвержені кількома пророчими лініями.

Значення тих трьох літер відповідають змісту кожної з трьох ангельських звісток. Значення тих трьох літер відповідають процесу очищення мудрих і нечестивих у Даниїла, дванадцятий розділ, десятий вірш, які очищуються, вибілюються та випробовуються. Три єврейські літери, які були поєднані, щоб утворити слово «істина», мають печатку Альфи й Омєги, а три кроки, які вони позначають у звістці першого ангела, називаються вічною Євангелією. Три кроки, представлені тими літерами, також відображають діяльність Святого Духа, як викладено в шістнадцятому розділі Євангелія від Івана.

А коли Він прийде, то викрие світ щодо гріха, щодо праведності та щодо суду: щодо гріха — бо не вірують у Мене; щодо праведності — бо Я йду до Отця Мого, і ви Мене більше не побачите; щодо суду — бо князь цього світу вже засуджений. Івана 16:8-11.

Перше розчарування зображене як гріх, як це ілюструють Мойсей, Оза, Марія й Марта та міллеріти, бо, як шістнадцятий розділ Івана описує працю Святого Духа у викритті «гріха;», це тому, що «вони не вірують». Кожен із символів, які ми щойно навели, представляє перше розчарування, і кожна з їхніх історій свідчить, що це розчарування було спричинене гріхом невіри в те, що було їм раніше відкрите. Перший крок — це викриття гріха. Перший крок — це перша літера єврейського алфавіту.

Друга віха прихованої історії — це праведність, у якій сила Божа виявляється через праведність тих, хто несе вістку Опівнічного Крику. Вони виявляють Божу праведність наприкінці часу зволікання, бо в Івана 16 сказано, що Христос пішов до Свого Отця, і вони більше не бачили Христа. Христос зволікав перед виявленням праведності. Серед міллерітів, коли Христос відняв Свою руку, помилку було розпізнано. Тоді зміст виправленої вістки сформував два класи поклонників. Один клас виявив праведність, бо вони мали олію, а інший клас виявив бунт, представлений тринадцятою літерою єврейського алфавіту.

Помазаники, що стоять при Господі всієї землі, мають становище, колись дане сатані як херувимові-охоронцеві. Через святих істот, що оточують Його престол, Господь підтримує постійний зв'язок із мешканцями землі. Золота олія символізує благодать, якою Бог забезпечує світильники віруючих, щоб вони не мерехтіли й не згасали. Якби не те, що ця свята олія зливається з небес через послання Божого Духа, сили зла мали б повний контроль над людьми.

Ми зневажаємо Бога, коли не приймаємо послань, які Він надсилає нам. Таким чином ми відкидаємо золотий єлей, який Він хотів би вилити в наші душі, щоб передати його тим, хто в темряві. Коли пролунає заклик: «Ось, Жених іде; виходьте назустріч Йому»,

ті, хто не прийняли святого елею, хто не плекали благодать Христа у своїх серцях, виявлять, подібно до нерозумних дів, що вони не готові зустріти свого Господа. У них самих немає сили здобути цей елей, і їхнє життя зруйноване. Але якщо ми проситимемо Святого Духа Божого, якщо благатимемо, як Мойсей: «Покажи мені славу Твою», то любов Божа розіллється в наших серцях. Через золоті трубки золотий елей буде переданий нам. «Не силою і не міццю, але Духом Моїм, говорить Господь Саваот». Приймаючи яскраві промені Сонця Праведності, Божі діти сяють як світила в світі. Review and Herald, 20 липня 1897 р.

Зверніть увагу, що ті, хто приймають вістку Опівнічного кличу, були прообразно представлені в особі Мойсея, у печері Хорива, який благав Бога показати йому Свою славу. Ці дві групи остаточно сформували свої характери перед Опівнічним кличем, у період зволікання.

Ми нині живемо у вкрай небезпечний час, і ніхто з нас не повинен зволікати з підготовкою до приходу Христа. Нехай ніхто не наслідує приклад нерозумних дів і не думає, що буде безпечно чекати до настання кризи, перш ніж набути такого характеру, щоб устояти в той час. Буде запізно шукати праведність Христа, коли гостей покличуть увійти й оглянуть. Тепер час зодягнутися у праведність Христа — весільну одягу, що дозволить вам увійти на шлюбну вечерю Агнця. У притчі нерозумні діви зображені як ті, що благають про олію, але не отримують її на своє прохання. Це символізує тих, хто не підготувався, сформувавши характер, здатний устояти в час кризи. The Youth's Instructor, 16 січня 1896 р.

Під час опівнічного крику одна група мала необхідну олію, а інша — ні. Другий крок — це вияв наприкінці часу зволікання або праведності, або неправедності "тому що" жених пішов "до" свого "Отця, і ви більше не побачите мене." Другий крок — це тринадцята літера єврейського алфавіту. Третій крок у прихованій історії — це суд, велике розчарування й остання літера алфавіту.

Прихована історія у семи громах засвідчується словом «істина», початковим розчаруванням, що вказує на останнє розчарування, і ангелом, який приходить із вісткою на початку й у кінці. Прихована історія буде розпізнана лише тими, хто прийняв правила вивчення Біблії, дані найвищою владою. На початку — правила Міллера, а в кінці — Пророчи Ключі.

В історії семи громів, як ми щойно виклали, є наголос, який слід повторювати й пам'ятати. Перше розчарування в кожній лінії реформи — це нехтування раніше встановленою істиною. Мойсей забув обрізати свого сина, хоча це був сам символ Заповіту, який окреслювало пророцтво Авраама. Узза забув, що лише священство могло торкатися ковчега. Марія та Єлизавета дають свідчення в історії Лазаря, що вони раніше знали про Христову силу воскресіння. Коли було створено таблицю 1843 року, лідери (тиск з боку однодумців) тиснули на Батька Міллера, щоб він знехтував тим, що завжди казав про 1843 рік. Вони наполягали, щоб він змінив своє усталене свідчення, яке залишало певну свободу щодо дати 1843 року, і прийняв 1843 рік як їхній прогноз виконання двох тисяч трьохсот днів.

Свідчення Міллера вказує, що тиск з боку інших лідерів руху спонукав його відмовитися від свого розпливчастого визначення дати виконання пророцтва і прямо заявити, що воно сповниться у 1843 році.

Разом із Future for America ми знали, що ніколи більше не буде ще одного послання, «прив'язаного до часу». Future for America неодноразово наголошувала на цій істині протягом усієї історії руху. Перше розчарування завжди ґрунтується на нехтуванні встановленою випробувальною істиною. Це було гріховне нехтування істиною, але, що ще важливіше, це було гріховне нехтування основним правилом Вільяма Міллера, яке було спеціально визначене як таке, що завершило свою чинність у 1844 році.

І ангел, якого я бачив, що стояв на морі й на землі, підніс руку свою до неба і присягнув тим, хто живе на віки віків, хто створив небо і все, що в ньому, і землю, і все, що на ній, і море, і все, що в ньому, що часу більше не буде. Об'явлення 10:5, 6.

Ангел, який стояв на суходолі й морі, за словами сестри Вайт, був «не меншою особою, ніж Ісус Христос». Future for America знехтувала прямим наказом Ісуса Христа! Особисто я спілкувався лише з кількома людьми, з якими був пов'язаний до 18 липня 2020 року. Лише з двома з тих небагатьох — і один із цих двох нині «спить в Ісусі» — я вивчав і перевіряв те, що виходило з Божого Слова щодо досвіду 18 липня 2020 року. Але, спираючись на історію міллеритів, яка є початком, кінцем якої є ми, я впевнений, що все ще є ті, хто був у русі в той час, і які й досі висувають застосування пророцтв, «прив'язані до часу». Немає нічого нового під сонцем.

Часу надто мало, щоб і далі підтримувати такий пророчий запал, але нехай кожен буде цілком переконаний у своїй думці. І нехай кожен, хто стає на бік тих, хто й досі грається з часом, знає, що Future for America відкидає всі ті застосування, бо вони не що інше, як сатанинські омані.

Внутрішня прихована пророча лінія в межах чотирьох віх, що складають сім громів, — це те, що нині розпечатує Лев із племені Юди. Ця стаття була лише оглядом того, що ми заявляли про єврейське слово "ʾemet", яке перекладається як «істина». Вона не охопила всього, чим ми раніше ділилися, але мета огляду — показати, що Євангеліє від Івана, розділ шістнадцятий, вірш восьмий, цілковито узгоджується з пророчою моделлю, яку ми пропонуємо для прихованої внутрішньої пророчої лінії в межах семи громів.

Ще потрібно трохи додаткового аналізу, перш ніж ми дійдемо висновку, який викладемо в наступній статті.

Не запечатуй слів пророцтва цієї книги, бо час близько: хто несправедливий — нехай і далі буде несправедливим; і хто нечистий — нехай і далі буде нечистим; і хто праведний — нехай і далі буде праведним; і хто святий — нехай і далі буде святим. І ось, Я скоро приходжу, і нагорода Моя зі Мною, щоб віддати кожному за його ділами. Я — Альфа й Омега, початок і кінець, перший і останній. Об'явлення 22:10–13.